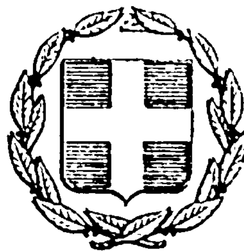

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 365

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Ν. 2158 (1)

Περὶ κηρύξεως δασικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας στὸ Ν. Λαρίσης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

α) Τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 117 τοῦ Συντάγματος.

β) Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 188, 191 καὶ 198 τοῦ Ν. Δ/τος 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

γ) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 532/1970 καὶ τοῦ Β. Δ/τος 709/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ «περὶ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ κλπ. ἁρμοδιοτήτων» ἀντιστοίχως.

δ) Τὶς 88854/7483/1.10.1975, 114812/2946/εγκ.154/24.12.1975, 10582/539/13.2.1976 καὶ 215693/1451/9 Μαΐου 1977 δ/γὲς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

ε) Τὴ 2947/10.9.77 ἀναφορὰ τοῦ Δασαρχείου Ἀγιᾶς, ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε, ὡς ἀναδασωτέα τὴ Δημόσια δασικὴ ἔκταση, ποὺ περιγράφεται κατωτέρω καὶ ποὺ ἡ δασικὴ καὶ λιβαδικὴ της βλάστηση καταστράφηκε λόγῳ πυρκαϊᾶς τὴν 20.8.1977.

Ἀναθέτουμε δὲ στὸ Δασαρχεῖο Ἀγιᾶς στὴν περιφέρεια τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ ἀνωτέρω Δημόσια δασικὴ ἔκταση νὰ λάβει μέτρα ποὺ προβλέπονται τόσο ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω ὅσο καὶ ἀπὸ λοιπὲς διατάξεις τοῦ Δασικοῦ Κώδικα, ὥστε ἡ ἀνωτέρω ἔκταση ποὺ κάηκε νὰ προστατευθεῖ καὶ ἀναδασωθεῖ.

α) Θέση δασικῆς ἐκτάσεως ποὺ κάηκε: Ἀνάληψη.

β) Περιφέρεια Κοινότητας Ἀγιᾶς.

γ) Περιφέρεια Ἐπαρχίας καὶ Νομοῦ: Ἀγιᾶς Λαρίσης.

δ) Ὅρια:

1) Βορείως: Μὲ ὑδραύλακα καὶ μονοπάτι.

2) Νοτίως: Μὲ ὑδραύλακα καὶ μονοπάτι Ἀγιά—Ἅγιοι Ταξιάρχαι.

3) Ἀνατολικῶς: Μὲ ὑδραύλακα καὶ μονοπάτι.

4) Δυτικῶς: Μὲ μονοπάτι πρὸς ἀγροκτήματα καὶ χωριὸ Μεγαλόβρυσο.

ε) Ἐμβαδὸν 150 στρέμματα.

ζ) Εἶδος δασικῆς ἢ λιβαδικῆς βλαστήσεως πρὶν ἀπὸ τὴν πυρκαϊὰ ἀείφυλλα—πλατύφυλλα θαμνώδους μορφῆς.

Ἡ θέση, τὰ ὅρια κλπ. τῆς ἀνωτέρω δημόσιας δασικῆς ἐκτάσεως στὸ ἀπόσπασμα γενικοῦ χάρτη ποὺ ἐπισυνάπτεται στὴν ἀπόφαση.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Λάρισα, 15 Σεπτεμβρίου 1977

Ὁ Νομάρχης
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Ν. 2165 (2)

Περὶ κηρύξεως δασικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας στὸ Ν. Λαρίσης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

α) Τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 117 τοῦ Συντάγματος.

β) Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 188, 191 καὶ 198 τοῦ Ν. Δ/τος 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

γ) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 532/1970 καὶ τοῦ Β. Δ/τος 709/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ «περὶ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ κλπ. ἁρμοδιοτήτων» ἀντιστοίχως.

δ) Τὶς 88854/7483/1.10.1975, 114812/2946/έγκ.154/24.12.1975, 10582/539/13.2.1976 καὶ 215596/1451/9 Μαΐου 1977 δ/γὲς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

ε) Τὴ 2954/10.9.77 ἀναφορὰ Δασαρχείου Ἁγιᾶς, ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε ὡς ἀναδασωτέα τὴν Δημόσια δασικὴ ἔκταση, ποὺ περιγράφεται κατωτέρω καὶ ποὺ ἡ δασικὴ καὶ λιβαδικὴ της βλάστηση καταστράφηκε λόγω πυρκαϊᾶς τὴν 14.8.1977.

Ἀναθέτουμε δὲ στὸ Δασαρχεῖο Ἁγιᾶς στὴν περιφέρεια τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ ἀνωτέρω Δημόσια δασικὴ ἔκταση νὰ λάβει τὰ μέτρα ποὺ προβλέπονται τόσο ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω ὅσο καὶ ἀπὸ λοιπὲς διατάξεις τοῦ Δασικοῦ Κώδικα, ὥστε ἡ ἀνωτέρω ἔκταση ποὺ κάηκε νὰ προστατευθεῖ καὶ ἀναδασωθεῖ.

α) Θέση δασ. ἐκτάσεως ποὺ κάηκε «Καλύβες».
β) Περιφέρεια Κοινότητας Ἀνάβρας.
γ) Περιφέρεια Ἐπαρχίας καὶ Νομοῦ Ἁγιᾶς Λαρίσης.
δ) Ὅρια:
1) Βορείως: Μὲ δημόσια δασικὴ ἔκταση.
2) Νοτίως: Μὲ δημόσια δασικὴ ἔκταση.
3) Ἀνατολικῶς: Μὲ δημόσια δασικὴ ἔκταση.
4) Δυτικῶς: Μὲ ἀγροτικὴ ὁδὸ ὅρια Κοινοτήτων Ἀνάβρας—Καστρίου.

ε) Ἐμβαδὸν 40 στρέμματα.
ζ) Εἶδος δασικῆς ἢ λιβαδικῆς βλαστήσεως πρὶν ἀπὸ τὴν πυρκαϊὰ μὲ θάμνους πρίνου.

Ἡ θέση, τὰ ὅρια κλπ. τῆς ἀνωτέρω δημόσιας δασικῆς ἐκτάσεως, φαίνονται στὸ εἰδικὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα ποὺ ἐπισυνάπτεται στὴν ἀπόφαση.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Λάρισα, 15 Σεπτεμβρίου 1977

Ὁ Νομάρχης
Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(3)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἐξ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου κειμένου εἰς περιοχὴν Ἰαματικῶν Πηγῶν Δρανίστης Καΐτσης περιφερείας Κοινότητος Κτημένης Καρδίτσης.

Ὁ ἀνάδοχος τῶν Ἰαματικῶν Πηγῶν Δρανίστης Καΐτσης Βασίλειος Νικ. Γουναρόπουλος.

Ἔχοντας ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 797/1971 Ν.Δ. «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κάτωθι ἀναφερομένων, ἤτοι, α) τῶν ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος. Σαραγούλα Δημητρίου καὶ Γκούσκα Φωτίου ἐπὶ τῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. Α.16408/5138/28.6.74 κοινῆς ἀποφάσεως (Φ.Ε.Κ. 182/1974 τεῦχος τέταρτον) τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου εἰς περιοχὴν Ἰαματικῶν Πηγῶν Δρανίστης Καΐτσης, περιφερείας Κοινότητος Κτημένης Καρδίτσης, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπεκτάσεως τοῦ χώρου τῶν Ἰαματικῶν Πηγῶν, δημιουργίαν χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων κλπ. ὑπὲρ τοῦ Ε.Ο.Τ. καὶ δαπάναις ἐμοῦ ὡς ἀναδόχου ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀνωτέρω Ἰαματικῶν Πηγῶν, β) τῶν τυχὸν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου αὐτοῦ ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων ἢ κατασχόντων, ἢ τρίτων ἰδιοκτητῶν, ὅτι ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 140/8.4.1976 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Καρδίτσης καθορισθεῖσα προσωρινὴ ἀποζημίωσις καὶ ἀκολούθως δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 93/1977 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Λαρίσῃ Ἐφετῶν καθορισθεῖσα ὁριστικὴ ἀποζημίωσις διὰ τὸ ἀκίνητον τοῦτο (ἀγροτικὴν ἔκτασιν), τὸ ἐμφαινόμενον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 820/1/26172/13.11.1971 καὶ ὑπὸ κλίμακα 1:500 κτηματολογικὸν διάγραμμα τοῦ Ε.Ο.Τ. ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΑ καὶ τὸν συνοδεύοντα τοῦτο κτηματολογικὸν πίνακα, κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων (Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν Σοφάδων), ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2205 τῆς 28.9.1977 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. ὀγδοήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων ἑξακοσίων τριάκοντα (87.630).

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἰαματικαῖς Πηγαῖς Δρανίστης—Καΐτσης
τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1977
Ὁ ἀνάδοχος τῶν Ἰαματικῶν Πηγῶν Δρανίστης—Καΐτσης
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἀριθ. τριπλ. Ταμίου Γ.Ε. Ἀθηνῶν 80078 τῆς 3.10.1977)

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 4194 (2597) (4)

Περὶ ἐπεκτάσεως ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀριδαίας Ν. Πέλλης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΠΕΛΛΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὅπως τροποποιήθηκαν καὶ συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα.

2. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 18,19,20,21 καὶ 22 τοῦ ΙΙ κεφαλαίου τοῦ ἀπὸ 3.4.1929 Δ/τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» ὅπως τροποποιήθηκαν καὶ συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα.

3. Τὶς διατάξεις τοῦ 1018 Ν. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. 314/1968 «περὶ παροχῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιότητος ἐπὶ θεμάτων ἐγκρίσεως ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν» καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀριδαία ἔχει λιγώτερους ἀπὸ 5.000 κατοίκους.

4. Τὴν ἀπὸ 23 Μαΐου 1968 ἀπόφαση τοῦ Δ/ντῆ Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Ν. Πέλλης «περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀριδαίας (Πέλλης) καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ».

5. Τὶς διατάξεις 8/9.6.1973 Ν. Δ/τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ».

Καὶ ἀφοῦ εἴδαμε:

1. Τὴν 20/1977 ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀριδαίας μὲ τὴν ὁποία ἀποφάσισε νὰ ἐπεκταθεῖ τὸ ἐγκεκριμένο ρυμοτομικὸ σχέδιο τοῦ οἰκισμοῦ ὅπως φαίνεται στὰ σχετικὰ διαγράμματα ποὺ συνοδεύουν τὴν ἀπόφαση αὐτή.

2. Τὴ 46/20 Μαΐου 1977 πράξη τοῦ Περ/κοῦ Συμβουλίου Δ.Ε. Τμήματος Ν. Πέλλης μὲ τὴν ὁποία γνωμοδοτεῖ ὁμόφωνα γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου Ἀριδαίας ὅπως προτάθηκε ἀπὸ τὸ Δῆμο μὲ τὴν 20/1977 ἀπόφασή του καὶ μὲ τοὺς ὅρους δομήσεως τοῦ Β'. τομέα τοῦ ἐγκεκριμ. σχεδίου πόλεως Ἀριδαίας, ἀποφασίζουμε:

Ἐγκρίνουμε τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου Ἀριδαίας ὅπως αὐτὴ φαίνεται στὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα ποὺ συνοδεύει τὴν ἀπόφαση αὐτὴ μὲ κλίμακα 1:1000 καὶ εἶναι θεωρημένο ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο ΔΤΥΝ Πέλλης.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἔδεσσα, 15 Ἰουλίου 1977
Ὁ Νομάρχης
ΚΩΝ. ΚΙΟΥΠΚΙΟΛΗΣ

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ
ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΑΡΙΔΑΙΑΣ
Κλίμαξ 1:1000

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(5)

Περὶ εἰδοποιήσεως γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως συνεπείᾳ προσκυρώσεως οἰκοπεδικοῦ τμήματος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου 28.

Τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1965 ἡ Βασιλικὴ χήρα Κων/νου Ἠλιοπούλου τὸ γένος Γεωργίου Λιάμου, κάτοικος Θεσ/νίκης, προέβη εἰς τὴν παρακατάθεσιν εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ὑποκ/μα Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν 9.440 ὑπὲρ τοῦ Χρήστου Ἠλία Παπαθανασίου ὡς ἀποζημίωσιν τούτου συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 363/1965 ἀποφάσει τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Θεσσαλονίκης, συνεπείᾳ προσκυρώσεως εἰς τὴν ἐμὴν ἰδιοκτησίαν 47,20 μ^2 τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παρακατάθεσις ὑπὸ στοιχεῖα 20-62-63-64-20 ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1625/1964 πρᾶξιν τακτοποιήσεως καὶ ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως τοῦ Πολεοδ. Γραφείου Θεσσαλονίκης καὶ δι' ἣν παρακατάθεσιν ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 85454/13.10.1965 γραμμάτιον παρακαταθήκης τοῦ ἄνω Ταμείου ὅπερ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 32385/15.10.1965 πράξεως καταθέσεως τοῦ συμ/φου Θεσσαλονίκης Ἀργυρίου Παπία, κατέθεσα αὐτῷ καὶ ὅπερ γραμμάτιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 81/26.8.1967 πράξεως τοῦ αὐτόθι συμ/φου Γεωργίου Θ. Μίσχου, ἀνέλαβεν ὁ ἄνω ὑπὲρ οὗ ἡ παρακατάθεσις δικα οὗχος πρὸς εἴσπραξιν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1977

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΩΤ. ΔΡΟΥΤΣΑΣ

(Ἀριθ. τριπλ. ΙΖ' Ταμ. Εἰσπρ. Ἀθηνῶν 57096/3.10.77)

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ